

Det, der sker nogle steder i Vestjylland, omkring Herning, og det, der sker i Randersområdet, er, at man får nogle kæmpestore kommuner, og det er ud fra, at man vurderer: Hvis vi skal få det her til at hænge sammen med de nye opgaver, som Dansk Folkeparti sammen med regeringen har lagt ud, så skal vi være endnu større.

På den måde kan man sige, at det virkelig er lykkedes at få lavet store kommuner, netop fordi man har valgt den model, som Dansk Folkeparti sammen med regeringen har valgt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er sådan set enig med hr. Aage Frandsen i det sidste, hvis der ligger deri, at der er nogle kommuner, der efter Strukturkommissionens anbefalinger og også vores politiske ønske ser ud til at ville vokse sig lige lovlig store. Vi har valgt en frivillighedsmodel, og så har vi *reelt* også valgt en frivillighedsmodel, og så må de selvfølgelig om det.

Det, der bare er ærindet med mit spørgsmål, er at få hr. Aage Frandsen til at anerkende, at der er en stor forskel i tilgangen til det her. Der er stor forskel på, om man siger til kommunerne: I har en interesse i at blive større, for I skal nu løse en masse nye opgaver, eller man siger til kommunerne: I skal nu blive større – punktum – og så et eller andet sted siger: Og så kan det i øvrigt godt være, at nogle kommende Folketing vil give jer nogle flere opgaver.

Det første er jo en utrolig positiv udfordring. Man sidder som lokalpolitiker og siger: Hvis vi bliver 20.000 eller 30.000 indbyggere i nogle forskellige konstellationer, så kan vi få lov til her i vores eget hus pludselig at løse en masse nye opgaver. I den anden model har de ingen som helst garanti for, at de får de nye opgaver, de har kun garanti for, at de bliver større.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er korrekt, at i den model, jeg skitserer, har man ingen garanti for, at man får en hel masse nye opgaver, for vi mener sådan set, at en række af de opgaver, som Dansk Folkeparti har været med til at placere i kommunerne, fortsat burde ligge på et regionalt niveau. Det gælder på det sociale område med en række specialiserede opgaver, det gælder på miljøområdet, det gælder på trafikområdet, og sådan vil der være en række steder.

Der er ikke tale om, at vi ønskede – og det har vi heller aldrig sagt – at lægge en hel masse nye opgaver ud til kommunerne, men vi siger, at de opgaver, som kommunerne i dag har, kan de ikke løse, medmindre de blev noget større. Der har vi så sat 20.000 indbyggere som mål.

Vi har heller aldrig nogen sinde sagt, at der ikke kunne ske en tvangssammenlægning, og vi har i øvrigt heller ikke – som Dansk Folkeparti på et tidspunkt var inde på – sagt, at man sådan set helst skulle have en folkeafstemning lokalt, for at man kunne få det gennemført, og sådan nogle ting; vi synes, det er fint, hvis der er nogen, der vil have folkeafstemninger, men det vil vi ikke blande os i. Men det der med at sige, at Folketinget ikke på noget tidspunkt ville skride ind, det har vi ikke sagt.

Formanden:

Tak til hr. Aage Frandsen.

Så er det fru Marianne Pedersen som ordfører.

Kl. 14.30

Marianne Pedersen (V):

SF har stillet en række spørgsmål i F 3, som giver mig mulighed for på Venstres vegne at komme med nogle betragtninger med hensyn til vort syn på den kommende kommunalreform.

I Venstre tror vi på det kommunale folkestyre. Vi har tillid til, at opgaverne løses decentralt, at løsningerne findes så tæt på borgerne som muligt. Vi ser en kommunalreform som et redskab til at indrette den offentlige sektor, sådan at rammerne for fremtidens velfærdssamfund sætter borgerne først.

Vi står over for en omfattende ændring af det kommunale landkort, og det vil kræve en stor indsats af alle de berørte parter. Politikerne rundtomkring i landet har allerede vist vilje til forandring. Det ses af den næsten daglige forandring af danmarkskortet.

Men særlig de offentligt ansatte er nøglepersonerne i den kommende proces og den vigtigste ressource i forhold til, hvor godt og smertefrit processen vil skride frem. Det er meget vigtigt for Venstre, at de ansatte får trygge rammer ved omlægningerne. Alle berørte medarbejders ansættelsesvilkår sikres derfor gennem virksomhedsoverdragelsesloven.

På trods af dette har oppositionen alligevel forsøgt at opstille skræmmebilleder, der kan gøre de ansatte utrygge. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at slå fast, at der er ansat